

Най-добро-то отъ райски-ты дръвіета было живошно-то дръво. Съ пѣговий плодъ ако да сѫ ся хранили чловѣци-ти, не ся щяли да умиратъ и тѣлесно.

Длѣжность-та на чловѣка было да по-
знава и да обычя Бога; и въ това е състо-
яло вѣгово-то блаженство.

Въ това блаженно състояние Богъ до-
зволилъ Адаму и Еви да ядѣтъ отъ плодо-
веты на всички-ты райски дръвіета, а за-
бранилъ имъ, да не ядѣтъ само отъ едно,
кое-то въ Св. Писание ся нарича: *дръво за
познание добро и зло*, зачто, ако ядѣтъ отъ
иѣго, щѫть умрѣтъ съ смртъ.

Грѣхопадение-то на Адама и Евѣ.

Прѣди създание-то на чловѣка Богъ былъ създалъ разумны-ты духове, кои-то ся
наричатъ *Ангели*. Единъ отъ тия ангели за-
едно съ други пѣкои, чо были подъ пѣго-
въ власть, отпадиже отъ Бога заради свое-
то непослушаніе, оттова си изгубилъ свѣт-
лиш-тѣ, и стапиже зълъ духъ. Тоя духъ
наричатъ *Дияволъ*.

Дияволъ-тѣ завидѣлъ за блаженство-то
на прѣвы-ты чловѣци; и, за да гы направи-
да го изгубять, той ся прѣправилъ на змий
и прѣстыль Евѣ да вѣжси отъ забрашен-
ный плодъ, а пакъ тя склонила на това Адама.